

The Holy See

**PRZEMÓWIENIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA
DO UCZESTNIKÓW MIĘDZYNARODOWEJ KONFERENCJI MIĘDZYUNIWERSYTECKIEJ
„KOBIETY W KOŚCIELE: KSZTAŁTUJĄCE CZŁOWIECZEŃSTWO”**

*Sala Klementyńska
Czwartek, 7 marca 2024 r.*

[Multimedia]

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry!

Kieruję serdeczne pozdrowienie do was wszystkich, którzy przybyliście z różnych krajów, aby wziąć udział w Konferencji „Kobiety w Kościele: kształtujące człowieczeństwo”. Dziękuję za waszą obecność oraz za zorganizowanie i wypromowanie tego wydarzenia.

Podkreśla ono w sposób szczególny świadectwo świętości dziesięciu kobiet. Chciałbym je wymienić: Józefina Bakhita, Magdalena od Jezusa, Elżbieta Anna Seton, Maria MacKillop, Laura Montoya, Kateri Tekakwitha, Teresa z Kalkuty, Rebeka Pietra Choboq Ar-Rayès, Maria Beltrame Quattrocchi i Daphrose Mukasanga.

Wszystkie one, w różnych czasach i kulturach, z własnymi i różnymi stylami, z inicjatywami charytatywnymi, edukacyjnymi i modlitewnymi, dały dowód na to, jak „geniusz kobiecy” może w wyjątkowy sposób odzwierciedlać w świecie świętość Boga. Co więcej, właśnie w czasach, gdy kobiety były najbardziej wykluczone z życia społecznego i kościelnego, „Duch Święty pobudził święte, których urok spowodował nowe dynamiki duchowe i ważne reformy w Kościele”. Nie tylko to, ale chciałbym „przypomnieć także wiele nieznanych lub zapomnianych kobiet, które, każda na swój sposób, podtrzymywały i przekształcały rodziny i wspólnoty dzięki sile swojego świadectwa” (Adhort. ap. *Gaudete ed exsultate*, 12). A Kościół tego potrzebuje, ponieważ Kościół jest kobietą: córką, oblubienicą i matką, a któż bardziej niż kobieta może ujawnić jego oblicze? Pomagajmy

sobie, bez przymusu i bez niszczenia się, ale z uważnym rozeznaniem, posłuszni głosowi Ducha i wierni w komunii, w znajdowaniu odpowiednich sposobów działania, aby wielkość i rola kobiet były bardziej doceniane w Ludzie Bożym.

Wybraliście szczególne wyrażenie na hasło waszej Konferencji, nazywając kobiety „kształtującymi człowieczeństwo”. Są to słowa, które jeszcze wyraźniej przypominają naturę ich powołania: bycia „rzemieślnikami”, współpracownikami Stwórcy w służbie życiu, dobru wspólnemu, pokojowi. Chciałbym podkreślić dwa aspekty tej misji, dotyczące stylu i formacji.

Przede wszystkim *styl*. Nasze obecne czasy są rozdarte nienawiścią, w których ludzkość, potrzebująca poczucia bycia kochaną, jest często oszpecona przemocą, wojną i ideologiami, które tłumią najpiękniejsze uczucia serca. I właśnie w tym kontekście wkład kobiecy jest bardziej niezbędny niż kiedykolwiek: to właśnie kobieta potrafi *jednoczyć z czułością*. Św. Teresa od Dzieciątka Jezus mówiła, że chce być w Kościele miłością. I miała rację: kobieta bowiem, z jej wyjątkową zdolnością do współczucia, z jej intuicyjnością i z jej wrodzoną skłonnością do „zatroszczenia się”, potrafi w szczególny sposób być dla społeczeństwa „inteligencją i sercem, które kocha i jednoczy”, wprowadzając miłość tam, gdzie jej nie ma, człowieczeństwo tam, gdzie człowiekowi trudno odnaleźć siebie samego.

Drugi aspekt: *formacja*. Zorganizowaliście tę Konferencję we współpracy z różnymi katolickimi środowiskami akademickimi. I rzeczywiście, w kontekście duszpasterstwa uniwersyteckiego, proponowanie studentom świadectw świętości, zwłaszcza kobiet – oprócz akademickiego studium doktryny i przesłania społecznego Kościoła – zachęca ich do wzniesienia wzroku, poszerzenia horyzontu swoich marzeń i sposobu myślenia oraz do gotowości, aby podążać za wzniosłymi ideałami. Świętość może zatem stać się jakby *przekrojową linią edukacyjną* w całym podejściu do wiedzy. Dlatego życzę wam, aby wasze środowiska, oprócz bycia miejscami studiów, badań i nauki, miejscami „informacyjnymi”, były także miejscami „formacyjnymi”, w których pomaga się otwierać umysły i serca na działanie Ducha Świętego. Dlatego ważne jest, aby święci, a zwłaszcza święte, byli znani w całej głębi i konkretności ich człowieczeństwa: w ten sposób formacja będzie jeszcze bardziej zdolna dotknąć każdej osoby w jej całości i wyjątkowości.

Ostatnia rzecz na temat formacji: w świecie, w którym kobiety nadal doświadczają bardzo wiele przemocy, nierówności, niesprawiedliwości i złego traktowania – co jest skandaliczne, tym bardziej dla tego, kto wyznaje wiarę w Boga „zrodzonego z niewiasty” (Ga 4, 4) – istnieje poważna forma dyskryminacji, która jest właśnie związana z formacją kobiet. W wielu kontekstach rzeczywiście budzi ona niepokój, ale droga do lepszych społeczeństw wiedzie właśnie przez edukację dziewczynek, dziewcząt i młodych kobiet, z której korzysta rozwój społeczny. Módlmy się i zaangażujmy na rzecz tego!

Drogie siostry i drodzy bracia, powierzam Panu owoce waszej Konferencji i towarzyszę wam moim błogostawieństwem. I proszę, nie zapomnijcie o mnie w modlitwie. Dziękuję.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana